

öitsema hakanud, siis on se lotus, et nüüd ei lähhe se hing omma helde Õnnisteggi ja pehme wallitsuse alt mitte ennam ärra maailma tühja armastuse ja lusti piddamise kätte.

2. Need rosid, mis metsas kasvavad, öitsevad agga ükskord aastas: need rosid, mis suremat sugu rahiwa maiades helega harritakse, ja kui nimmi on kurosid, fandvad 12 korda aastas vied, igga kukohta jälle ued rosid.

Se innimene, kes alles maailma metsas ilma ussota ellab, teeb ka arvo ühhe hea teo, mis sünib kita rahiwa ees; agga se hing, kes jubba armo aedniko hele alla on ennast annud, se on ikka ja allati „teggew armastuses“, et se on temma ülsem rõõm, et ta wöib öitseda omma Leppitaja armoaia, ja maggusat elohaiso väljaanda.

3. Rosilis on ka armastuse tähhenduseks arvatud. Agga parrago Jummal, monne innimejse armastus on ka ni pea otsas, kui rofilehbed mahha langewad. Söbrad sawad wihamehheks, ja kes enne üht teed käisid Jummala foia pole, need ei terreta teine teist ennam, kui nad innimeste maiades kollo juhtuvad.

4. Kesk rosilisse tahhab noppida, se peab sõrmed hoidma, et temmale mitte oksas ei lähhe käe sisse ja ei haka wallo tegema ning paistetama ja wimaks pahha mäddä välja aiam.

Kui ja omma prudi wallitseid, ei mitte sepärast, et ta wagga jummalakardlit tüttarlaps, kes palludes omma palge higgi sees omma leiba föi; — waid wötsid. sepärast kossia joki temmale pakkuda, et sa tahtsid rikla tallomehhe wäimehheks sadu, ja prudi kirstud ja kastid, — ja wimaks omma